

۲۰۱۹/۰۲/۲۰

دوچی ویلی

برلین خواهان «گفتگوهای واقعی صلح» در افغانستان است

مارکوس پوتسل فرستاده خاص حکومت آلمان فدرال برای افغانستان می گوید که کشورش حاضر است یک بار دیگر میزبان کنفرانس صلح باشد. اما طرف های دخیل باید پیش از چنین کنفرانسی در زمینه گفتگوهای صلح بیشتر از این پیشرفت کنند.

دوچه و له: در مورد چشم انداز موفقیت مذاکرات که در حال حاضر بین طالبان و نمایندگان امریکا جریان دارد، چه فکر می کنید؟

مارکوس پوتسل: مشخص است که برای این منازعه راه حل نظامی وجود ندارد. باید یک راه حل سیاسی پیدا شود و این که خلیل زاد به نمایندگی از ایالات متحده امریکا با طالبان دیدار می کند، یک تحول مثبت است. اما این گفتگوهای بین دو طرف به طور مثال راجع به خروج نیروهای خارجی از افغانستان و یا تلاش های طالبان به تعهد به جلوگیری از تدارک و انجام حملات تروریستی از خاک افغانستان، مقدماتی هستند.

مذاکرات اصلی برای دستیابی به صلح باید بین طالبان و حکومت افغانستان و جامعه افغانستان برگزار شود. دوچه و له: مواضع ایالات متحده امریکا و طالبان چقدر با یکدیگر فاصله دارد؟

من در مورد جزئیات این گفتگو چیزی نمی توانم بگویم. خلیل زاد، نماینده خاص ایالات متحده امریکا برای پروسه صلح افغانستان در اواخر ماه جنوری چندین روز در دوحه (با نمایندگان طالبان) گفتگو کرد.

او تایید کرد که نمایندگان امریکا و طالبان به یکدیگر نزدیک تر شده اند. من پریروز در مونشن با خلیل زاد یک گفتگوی طولانی داشتم. اما روشن است که نمی توان به منازعه ای که از ۴۰ سال بدین سو جریان دارد، در طول پنج روز پایان داد. به نظر من باید در این زمینه مذاکرات بیشتری برگزار شود.

مارکوس پوتسل، فرستاده خاص حکومت آلمان فدرال برای افغانستان می گوید، سهم گیری طالبان در قدرت، می تواند فقط براساس یک اجماع گسترده انجام شود.

د. و له: آلمان در زمینه تلاش های کنونی برای رسیدن به صلح چه نقشی دارد؟

ما خدمات خوب کشور ما را عرضه می کنیم و می گوئیم که یک کنفرانس احتمالی صلح را می توان یک بار دیگر در پترزبرگ برگزار کرد که در نزدیکی بن قرار دارد.

ما از نظر استقرار نیروی نظامی در افغانستان دومین کشور بزرگ هستیم و از نظر ارائه کمک های توسعه ای نیز دومین کشور بزرگ کمک کننده به افغانستان هستیم. کمک های ما به افغانستان متنوع است.

من خودم رئیس «گروه بین المللی تماس» هستم. ۶۰ نماینده کشورهای علاقمند به افغانستان عضو این گروه هستند. ما در فواصل منظم با یکدیگر دیدار می کنیم. آخرین دیدار دو هفته پیش در لندن برگزار شد. خلیل زاد و عمر داوود زی، رئیس دارالانشای شورای عالی صلح افغانستان هم در این دیدار حضور داشتند. ما تا جایی که بتوانیم، سعی می کنیم در این دیدارها تاثیر گذار باشیم. ما در سال ۲۰۱۳ در گشایش دفتر طالبان در دوحه هم نقش موثری داشتیم. از آن زمان هم ارتباطات ما با طالبان و گروه های اجتماعی دیگر در افغانستان هیچگاه قطع نشده است. به هر حال ما آماده ایم که از خدمات خوب مان برای دستیابی به صلح در افغانستان استفاده کنیم.

خلیل زاد، نماینده خاص ایالات متحده امریکا برای پروسه صلح افغانستان نسبت به نتایج گفتگوها خوشبین است. د. ویله: شرکای آلمان نسبت به پیشنهاد برگزاری یک کنفرانس جدید پترزبرگ چه عکس العملی نشان می دهند؟

هنوز پلان و برنامه مشخصی برای برگزاری یک کنفرانس دوم پترزبرگ وجود ندارد. ما گفته ایم که حاضریم هر زمانی که وقتش برسد، چنین کنفرانسی را با کمال میل برگزار کنیم. ما از همه شرکای ما علامت های مثبتی دریافت کرده ایم. اما ما در آغاز پروسه صلح هستیم و باید در این زمینه کارهای زیادی انجام شود.

نخست باید گفتگوهای واقعی صلح میان طالبان و افغانستان، با جامعه و حکومت افغانستان، برگزار شود. بعد ما می توانیم راجع به دعوت طرفین به شرکت در یک کنفرانس دوم پترزبرگ در آلمان صحبت کنیم.

د. ویله: چگونه می خواهید جامعه بین المللی را متقاعد کنید که در صورت شراکت طالبان در حکومت افغانستان، آلمان باز هم به پرداخت کمک های توسعه ای به افغانستان ادامه می دهد؟

سهم گیری طالبان در قدرت، می تواند فقط براساس یک اجماع گسترده انجام شود. یعنی این که با برگزاری همه پرسی یا لویه جرگه، قانون اساسی افغانستان تغییر کند و یا این که انتخابات برگزار شود و یا این که معاهده صلح تصویب شده و به رای گیری گذاشته شود.

در صورتی که شراکت طالبان در قدرت بر پایه یک اجماع گسترده باشد ما حاضر به ادامه پرداخت کمک های توسعه ای هستیم، حتی اگر طالبان بخشی از حکومت باشند.

د. ویله: حتی اگر طالبان بر تصوراتشان راجع به حقوق زنان بر پایه اصول شریعت اصرار داشته باشند؟ در این زمینه باید واقعا مراقب باشیم. حقوق زنان و اقلیت ها و حقوق مردم مانند آزادی مطبوعات و مظاهره در قانون اساسی افغانستان تضمین شده است.

این ها دستاوردهایی هستند که افغانستان از سال ۲۰۰۱ به بعد به آن رسیده است و مردم این کشور به آسانی آن را از دست نمی دهند.

به این خاطر باید به این موضوعات در یک توافق صلح رسیدگی شده و طرف ها بر سر آن به توافق برسند و همانگونه که گفتیم ما از توافقی که مورد تایید گسترده مردم افغانستان باشد، حمایت می کنیم.

د. ویله: نقش کنونی پاکستان را در تلاش برای حل معضل افغانستان چگونه ارزیابی می کنید؟ به نظر می آید که پاکستان نسبت به گذشته بیشتر همکاری می کند. نشانه های خوشبین کننده ای وجود دارد. در این مورد می توان آزادی ملا برادر (فرمانده سابق طالبان) را مثال زد که از سال ۲۰۱۰ به بعد در حبس خانگی به سر می برد.

اعضای طالبان که در پاکستان اقامت دارند، توانستند با کمک حکومت این کشور برای شرکت در گفتگوها به دوحه و قبل از آن به ابوظبی بیایند. اما پاکستان می‌توانست بیشتر از این تلاش کند و سازمان‌های تروریستی را که در خاکش مستقر است، ممنوع کند.

د. ویله: ما دیروز شاهد یک حمله وحشتناک در بخش هندی کشمیر بودیم که جان بیش از ۴۰ تن از نیروهای امنیتی هندوستان را گرفت. معلوم شد سازمانی که مسئولیت این حمله را بر دوش گرفته در پاکستان مستقر است. نمی‌شود که پاکستان بین تروریست‌های خوب و بد تفاوت قائل شود و باید با همه آن‌ها برخورد یکسان داشته باشد.

پوتسل: اما ما شاهد نشانه‌های امیدوارکننده هم هستیم. ما با حکومت پاکستان ارتباط نزدیکی داریم. هم امیدواریم و هم به پاکستان برای همکاری فشار می‌آوریم.

پایان

